

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21195/2022
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Соња Живковић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић адвокат из ..., ради утврђења својине по тужби и стицања без основа по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 408/21 од 25.05.2021. године, на седници већа одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 408/21 од 25.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 351/17 од 03.06.2020. године, ставом првим изреке усвојен је противтужбени захтев и обавезан тужилац да врати туженом новац неосновано примљени на име уговорене купопродајне цене за део кп.бр. .. КО ... у износу од 650 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу НБС на дан плаћања са каматом по стопи Европске централне банке почев од 16.12.2009. године до 25.12.2012. године, а по стопи прописаној Законом о затезној камати од 26.12.2012. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 118.368,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 408/21 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке осим у делу одлуке о камати у ком делу је првостепена преиначена и тужилац обавезан да туженом на досуђени износ од 650 евра у динарској противвредности плати затезну камату почев од 02.10.2014. године као дана подношења противтужбе до исплате, док је одбијен као неоснован захтев за камату по стопи Европске централне банке почев од 16.12.2009. године до 25.12.2012. године, а по стопи прописаној Законом о затезној камати од 26.12.2012. године до 01.10.2014. године. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 28. ЗПП, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке другостепеног суда којом је правноснажно одлучено о камати и трошковима поступка.

Будући да камата и трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредна потраживања, ревизија није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у погледу камате и трошковима поступка, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у погледу камате и трошковима поступка, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић